

Az úttörők élete (Prédikátor 11:6)

1. A napunk kezdetén, mikor ébred a fény,
kicsit álmosan indulunk,
ámde imádkozunk még.
Mosolygunk az utcán, odalépnek hozzánk;
van, ki nem figyel ránk,
de mi ott maradunk még tovább.

(REFRÉN)

*Jehováért vagyunk,
öröm így szolgálunk.
Amit ő kér, nem megterhelő.
Lehet napfény, eső,
megyünk, jó hírt viszünk.
Mindig azt érezzük, „szeretünk szívükből”.*

2. Ha napunk véget ér, és az éj már leszáll,
otthon fáradtan bár,
mégis boldogan mondunk imát.
Életünk csodaszép, hisz a szívünk övé;
áldjuk őt, Jehovát,
igen, hálát adunk mindenért.

(Refrén)